

יעקב וסיגלית במהלך אירוח
200 דולר עבור סוף-שבוע

יודעים לשלוט בעצמנו ומפסיקים קשר
כזה בעוד מועד."

סיגלית המשיכה לשקול תשובה כלשהי
לשאלה, שנשאלה חמש דקות קודם לכן.
לפתע הודיעה בכיישנות: "כן, אני
מקנאת."

צביקה ביקש מהצעירה שתמוג לו עוד
כוסית מהמשקה החריף. יעקב הניח תקן
ליט, החליף לקסטה. המארח התיישב ביני
ובין צביקה ובחדר התחילו להתעופף קריי
צות בין בעלייהבית.

מיד הצהרתי על עצמי שאני ביי
שנית. יעקב הציע לי שעורים בסקסו
לוגיה. הוא התפאר שנשים שונות הציגו
בפניו את בעיותיהן, והוא פתר אותן
בהצלחה.

הפעם

בלי כסף

צביקה החזיט שהגיע הזמן לדבר
תכלית. טוב, מה השלב הבא? מצאנו
חן בעיניכם? יעקב, בהתחשבות נדירה,
השיב: "אני לא שוביניסט. נשאל גם
לדעתה." הוא קרא לסיגלית והורה לה
לשבת מולו. היא כרעה ברך והביטה הישר
לתוך עיניו.

המוהל הסביר לנו את פשר הטקס:
"מתוך המבט מעיניה אני קורא את תשוקת
בתה." היא חייכה ברוך, ואדונה אמר
שהוא הבין את תשובתה. "בסדר", קבע.
"נפגש בסוף השבוע."

המארכת, ששבה אל כורסתה, נקבה
מחיר: "ניקה 200 דולר."

צביקה שאל: "איך נמסור לידכם את
הכסף? ידוע לי שזה יכול להתפרש כי
עבירה על החוק."

נשר הרגיע אותו. הוא הסביר שהמ
דובר באירות. הוא מחתים כל אורח
על מיסמך, שבו מצהיר מוסר הכסף כי
התשלום הוא עבור אירות, הכולל ארוחה.

לבליו סוף-השבוע הזמין צביקה יין
רווה ודגים. אני הודעתי שאוכל כל מה
שיומין צביקה. על הודעה זו ננפתי קשות.
המארח הסביר לי שלכל אדם יש העד
פות משלו, והוא חייב לבטא אותן. עני
תי בהתנצלות שהאוכל אינו חשוב לי.
חשוב יותר אם כולנו ניהנה מהאקט הר
מיני המיועד. על כך הצהיר שהוא מומ
חה גדול. הוא למד לשלוט באיברו, מאיש
כש שפגש בסינגפור.

כלקוחות לכל דבר, היה עלינו לעמוד
(המשך בעמוד 84)

יעקב וסיגלית במהלך השיחה
דירה שכונה בבני-ברק

אחרת? יעקב, כהרגלו מאז ראשית ה
ערב, התנדב לענות במקומה: "שינוי מת
גרים מהר. לכל אחד מאיתנו יש תקו
פות של פוילה לצדדים, לכן החלטנו שנג
שים את כל צרכינו ביחד. לא קרה שי
אחד מאיתנו התקשר אל אחר, אנחנו

נכנס למיטה תמורת תשלום עם גבר נ
סף, לא נוצר בינינו מגע. שינוי רוצים
אך ורק לגרום הנאה לסיגי המתוקה."
שאלתי את פי הנערה, ששקעה לה
בכורסה וניתקה עצמה מאיתנו. "את
מקנאת כשיעקב נהנה בחברת אשה

את נושאי השיחה. מכאן והילך התרכי
זו בנייהווג בנושא אחד ויחיד — מין
ואירוטיקה. איך נעים יותר, כמה פעמים,
ועם מי.

מישגל

פוטוגרפי

הבזק הפלאש עשה משהו לבחור.
הוא הציע לנערה להתפשט. היא הת
לבטה, אמרה שהיא מתביישת. אך לא
העזה לפגום בהתלהבותו. כהרף-עין עמ
דו מולי שניהם עירומים. חלפו עוד כמה
שניות וסיגלית הבינה כי יעקב מתכוון
למישגל מלא מול המצלמה.

צביקה לא יכול היה להסתיר את מבו
כתו. הוא לקח לידי ספר וכבש בו את
פניה. אני המשכתי לצלם.

בשלב מסויים הסצינה התחילה לשעי
מם אותי. אך השניים מיאנו להינתק זה
מוז ומזוהר הבוקי האור. הם הפצירו כי
שארדיך אותם כיצד להתנהג כדי שבל
בום המישפחתי שלהם יופיעו תמונות
מעניינות.

כעת בא תורי להיות נבוכה. בקורס
הצילום שעברתי לא לימדו אותי פרק זה.
גם לא נתקלתי בבעייה דומה בעבודתי
עד כה. הם צייתו לכל הוראה: "סיגלית
את הראש לפני לכאן. יעקב תעביר את
הרגליים לשם!" אלה היו הקולות היחידים
כמעט שנשמעו בחדר החשוך. מלבד אי
אילו התנשפויות.

כשנמאס לי, הודעתי להם שהסרט נגי
מר. כמו בן רגע פג הקסם, השניים סיימו
את המישגל הפוטוגרפי ומיהרו להת
לבש.

מדי רבע שעה צילצל הטלפון. מעברו
השני היה לקוח נוסף, שקרא את המור
דעה וביקש לברר פרטים. יעקב רשם כל
שם במחברת, וכלל שהאיש נשמע לו
מבטיח יותר מבחינה כספית. עלתה הת
רגשותו.

היו שיחות שבהן טרק בעליהבית את
השופרת. והסביר: "אנחנו נענים אך ורק
לאנשים המסכימים לבלות עם שינו. מי
שמעמיד תנאי ורוצה רק אחד מאיתנו, אני
בכלל לא מדבר איתו."

צביקה שאל: "איך אתה מרגיש במיטה
כשמלבי סיגלית יש בה עוד גבר?"

המארח פתח בהסבר ארוך: "בגיל 16
הותקפתי עליידי ארבעה גברים בגן-העצ
מות. כדי להירגע מהמיקרה המשפיל ניי
סיתי לבדוק עצמי בהתנסות מינית עם
גברים. התקופה הזאת חלפה. היום, כשאני